

Rast på Riaren i juni.

(Frode Rolvsjord)

TEKSTER TIL FARBILDENE

Mot Innerdalen

(I. Bergström)

Tilløp til såre føtter

(I. Bergström)

Klart for overnatting med Helgas som ruvende bakgrunn

(Ketil Waagbø)

Uvær i Sylene

(Kjetil Waagbø)

Fra «Hakket» i Hembre-Gjevillvasskam mot Midtre kammen

(Ketil Waagbø)

En enslig issoleie i Bjøråskaret - Todalsfjella i bakgrunnen

(I. Bergström)

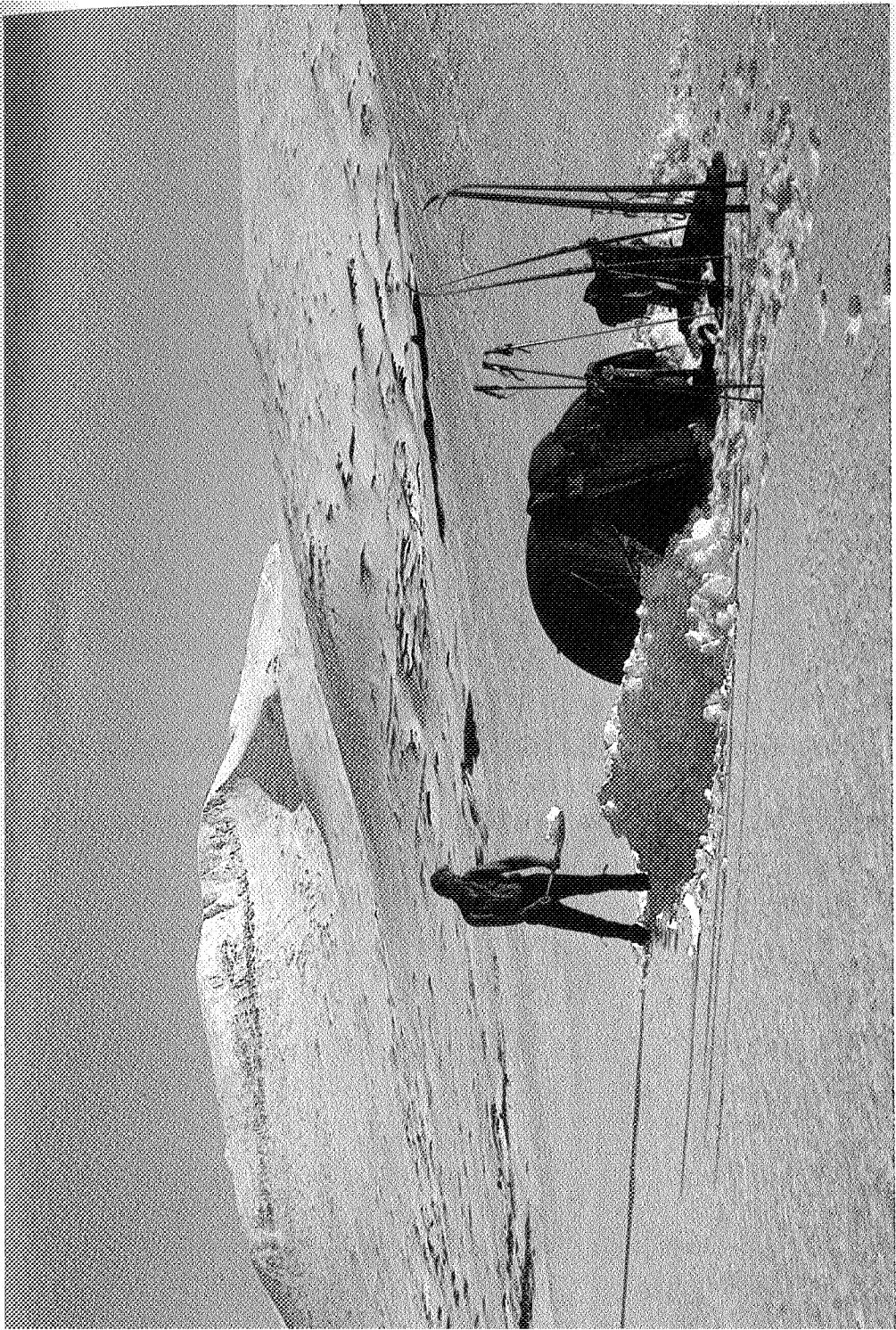
Kveldsstemming ved Lekskjenna

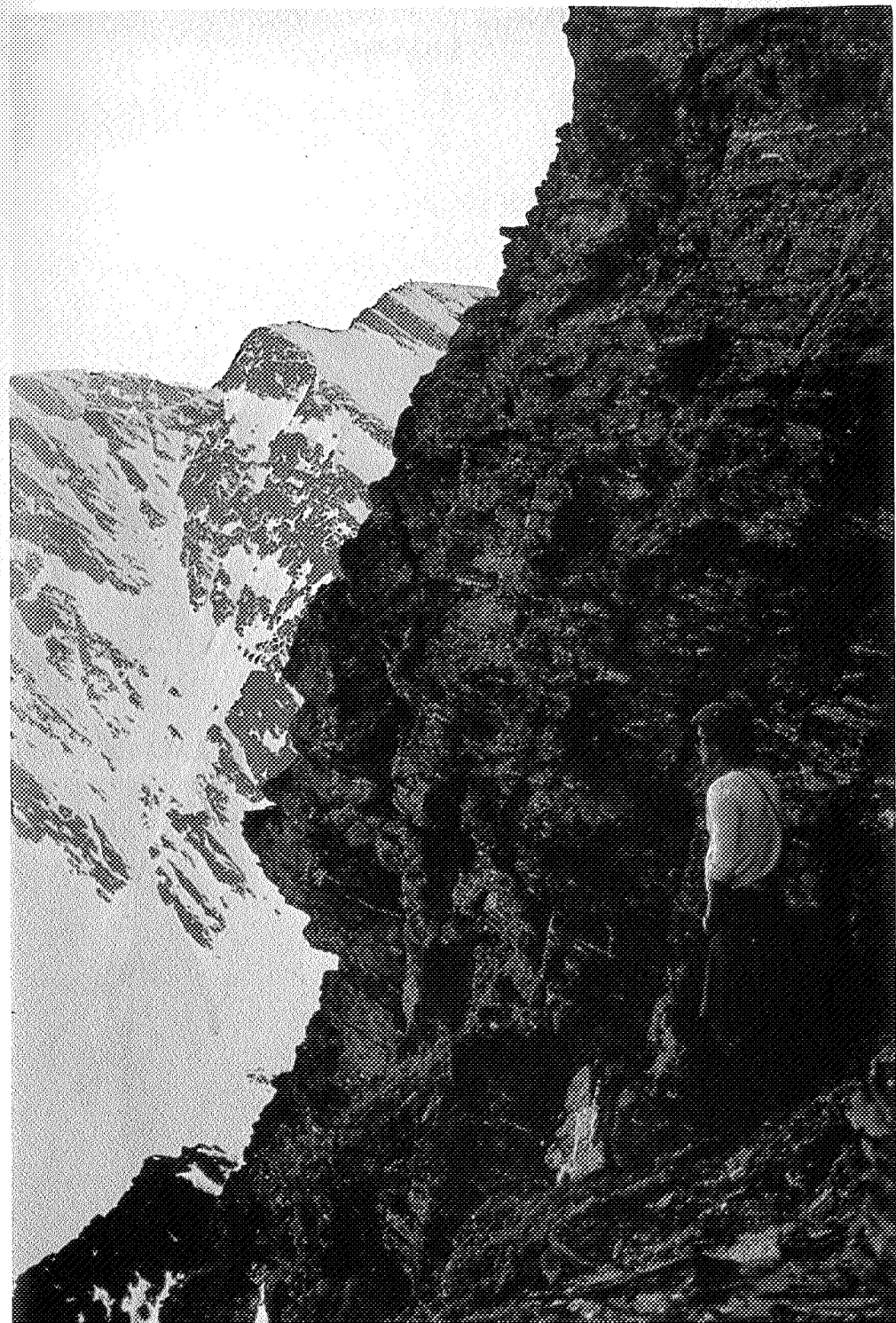
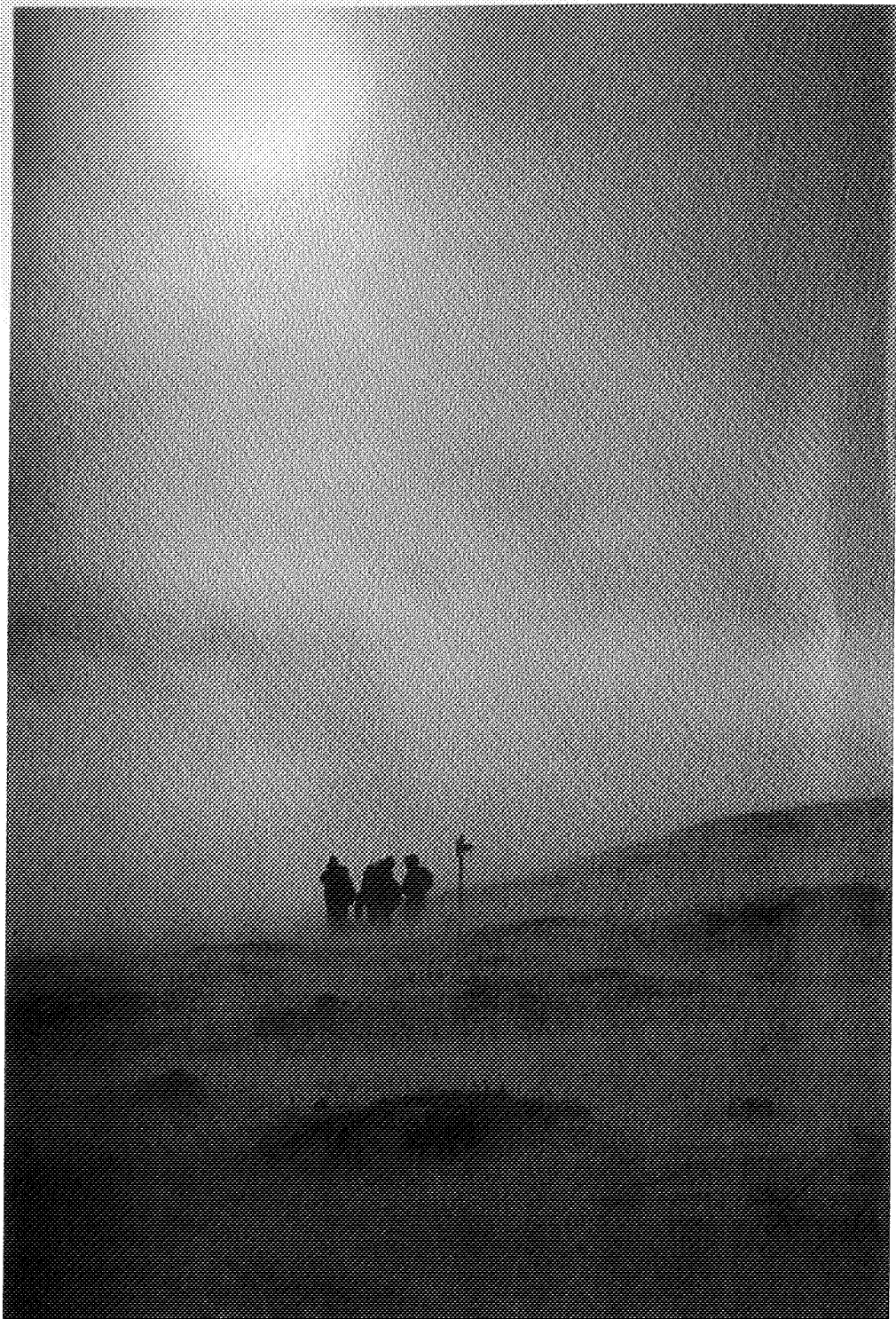
(Ingebrigt Garberg)

En grå og trist gabbro har en indre skjønnhet

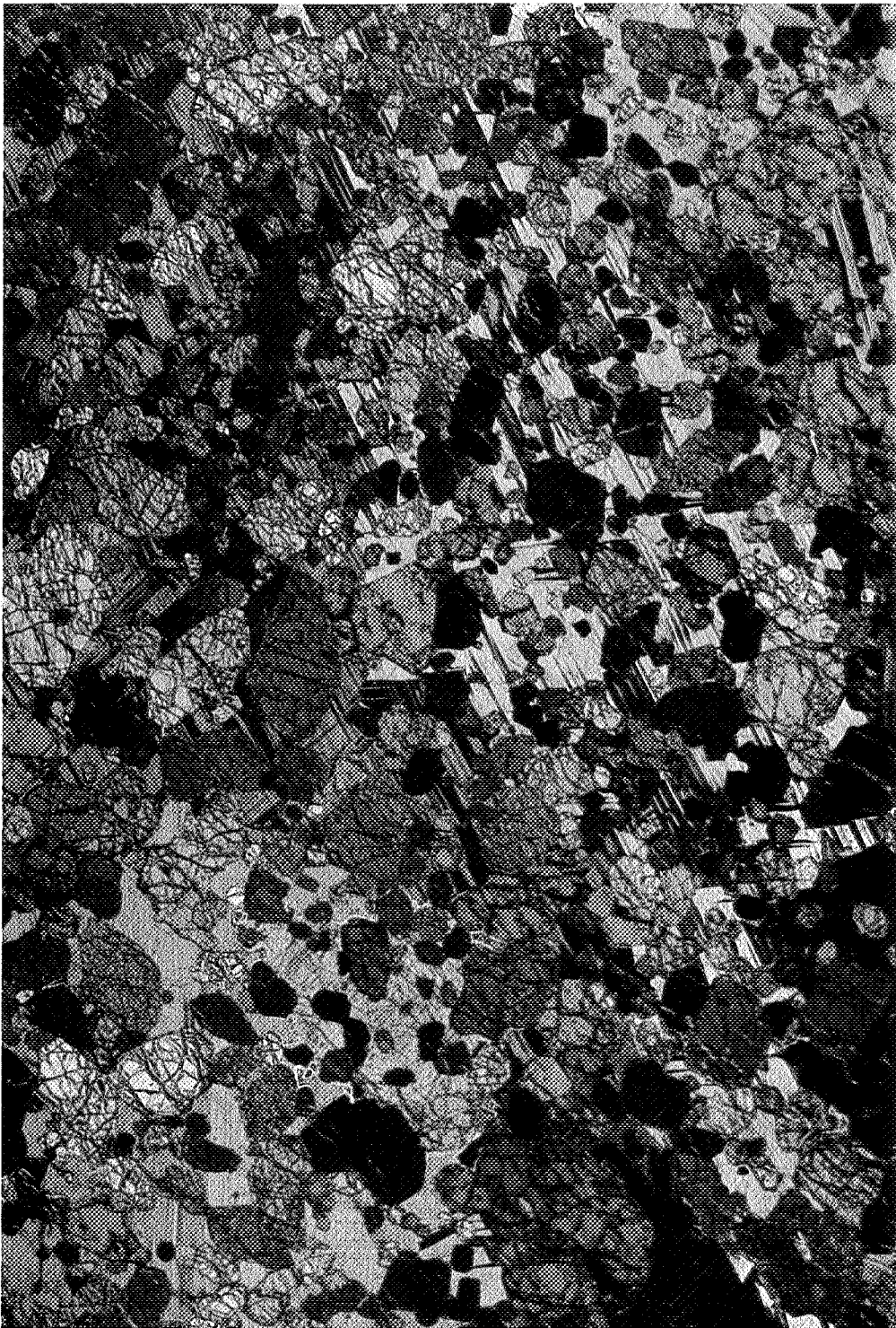
(Petter Thy)

Vern om vår felles arv.

Av miljøvernminister WENCHE FROGN SELLÆG

«Da kom noen våghals klatrende opp, stusset ved det de fikk se. De fikk en velkomst fra vidde og bre, at de lot sjelen forskrive: bergtatt for resten av livet».

Disse ord gjorde to Oslo-jenter til sine da de satt en sommormorgen i Bjøråskaret, mens tåken lettet fra Innerdalen. Det var den første fjellturen etter merkede stier. Siden ble det mange turer i andre fjell, men vi vendte alltid tilbake til Trollheimen med få års mellomrom. Det var der den første kjærlighet til fjellet ble vakt og vi sviktet den aldri.

Snart tredivet år senere sitter den ene av oss med verneplan for Trollheimen på bordet. De tekniske inngrep i fjellet har blitt stadig flere, veier og vannkraftutbygging har vunnet fram, nærings- og verneinteressene står fremdeles mot hverandre. Drømmen om den uberørte Nasjonalpark er svunnet, men fremdeles er det et mangfold av kvaliteter tilbake å ta vare på. Tiden er inne til å gi Trollheimen et varig vern. Jeg er derfor glad for at Miljøverndepartementet nå har verneforslaget klart til å sende ut til høring.

Utviklingen i Trollheimen viser at tiden ofte arbeider for andre resultater enn det fjellvandreren og naturverneren kunne ønske seg. Forventningene til næringsutvikling, sysselsetting og lønnsomhet vokser raskere og sterkere enn forståelsen av hva vern betyr. Det er først når noe vi eiet ugjenkallelig har gått tapt at betydningen for alvor går opp for oss.

Om vi hittil bare i begrenset målestokk har vært tvunget til en hard prioritering i bruken av naturressurser, så er vi i dag i den situasjon at